
Studenti a absolventi

Představujeme Vám některé naše studenty a absolventy. Zeptali jsme se jich:

1) Co nyní děláte a kde pracujete?

2) Jak studium Diakoniky ovlivňuje to, co, kde a jak děláte. Co Vás baví?

Bc. Alena Červenková
kombinované studium

1) Pracuji v neziskovce Společnosti E, která se věnuje podpoře a spolupráci s lidmi s epilepsií a jejich blízkými už přes 30 let. Poskytujeme odborné psychosociální poradenství, šíříme osvětu, vzděláváme, pořádáme pobyty, tábory a provozujeme sociální podnik – květinovou dílnu, Aranžérii. Na starosti mám zejména koordinaci projektů, fundraising, sociální práci a vedení organizace.

2) Vnímám, že i díky krátkému, v současné době přerušnému, studiu Diakoniky v životě více rozlišuji a méně předpokládám i hodnotím. Více se ptám a naslouchám, více zpochybňuji, méně (se) ujišťuji. Více druhé zapojuji do procesů a spolupráce a mám na paměti, abych za ně nerozhodovala, nepřebírala jejich zodpovědnost a kompetence. Informace se snažím více zasazovat do kontextů. Celkově více respektuji a v mnoha situacích, kdy spolupracuji s druhými nebo s nimi začínám spolupráci, mne v myšlenkách provází šifrovací mřížka SPKPS.

Počítejte s dialogem, respektem a spoluprací, doporučuji ale dobře rozložit síly a čas:). Pakliže je pro Vás teologie neznámou, mou zkušeností je, že to vůbec není překážkou ve studiu.

Bc. Marta Gemperlová, DiS.
kombinované studium

1) Zní to až neuvěřitelně, ale mám svoji práci velice ráda. Když o ní někomu vyprávím, kdo mě nezná, tak se velice často diví, a nevěří vlastním uším. Pro mě je samotná cesta cílem. Během studia Křesťanské krizové a pastorační práce – Diakoniky jsem v prvním ročníku několikrát navštívila Psychiatrickou nemocnici Bohnice, za účelem provedení a sepsání rozhovoru s odborníkem. Potom se z toho vyklubala spolupráce. Takže nyní pracuji jako peer pracovnice ve spolku Dobré místo z. s., který sídlí v PN Bohnice. Pro mě je důležité setkávat se s lidmi v nelehké životní situaci, kteří se snaží překonat svoji nemoc, a kteří mají dost optimismu, aby si ve spolku Dobré místo mohli třeba zahrát ping pong, podívali se na hezký film, nebo si vlastnoručně vyrobili korálkový náramek nebo náušnice.

2) Když jsem začala jezdit do PN Bohnice, tak jsem si ze školních rozhovorů odnesla perličku, a to příklad: že člověk se zkušeností duševního onemocnění a navíc se vzděláním má dvojí odbornost. Což je neocenitelná zkušenost, kterou zdravý člověk nemá. Začala jsem postupem času vnímat, jak funguje náš kolektiv ve spolku, jakou službu poskytujeme, a jak nás vnímá patientské okolí. Postupně jsem se začala více seznamovat se svými kolegy. Což byl pro mě základ, brát ohled i na zdravotní potenciál, ne pouze svůj, ale i všech kolegů. V našem týmu funguje otevřenost a respekt, vše lze vyřešit komunikací.

Myslím si, že díky Diakonice jsem se naučila více důvěřovat vztahům ve svém okolí, myslím hlavně pracovním. Pravdou však zůstává, že můj hlavní nadřízený, je můj soused z doby mého dětství, kterého jsem v té době vnímala jako vzor. Proto mají pro mne Bohnice takový zvláštní nádech nesplněného snu, že tam jsem s tím sousedem sama, a jsou tam i ostatní, ale nejsou tam mí vrstevníci z mládí. No, vlastně ... ale, jsou tam moji fajn kolegové a naši pacienti, kteří tam jsou s námi. Takže vždy, když jedu do Bohnic do nemocnice pracovat, mám pocit, že se vracím za střípkem svého dětství. Co mě teď baví asi nejvíce, je poskytovat rady nebo krátké rozhovory pro klienty Dobrého místa, také jim velice ráda pomáhám při výrobě jejich vlastní tvorby.

Ráda bych však uvedla, že své studium mám zatím ještě nedokončené, studuji v individuálním studijním plánu, který mi Evangelická teologická fakulta UK umožnila.

Žiji s partnerem a mám dva malé syny. Proto, ať již jsme kdekoliv, a ať děláme cokoliv, je to vždy s vůlí Boží, neboť Bůh ve svém stvořitelském záměru počítá se vším. I teď se učím vážit si pravých skutků; jít dál kupředu; nepodléhat slabostem a žít tak, „jak žít se má“.

Mgr. Alena Rousková
absolventka

1) V současné době pracuji jako vedoucí přímé péče v Domě pokojného stáří NADĚJE ve Vysokém Mýtě a vyučuji na Evangelikálním teologickém semináři v Praze.

2) Studium Diakoniky ovlivnilo především můj vlastní pohled na rozdílnost a odolnost. Uvědomila jsem si, že se jako lidé potřebujeme a díky naší jinakosti máme možnost vzájemně se obohatit svými dovednostmi, zkušenostmi, vědomostmi. Naučila jsem se ve své práci plně využívat sebereflexi a nebát se krizových situací – vnímat je jako příležitost poskládat věci jinak, lépe i s vědomím, že změna může bolet. Zároveň jsem se naučila rozvíjet své kritické myšlení. Cenná se pro mě stala spolupráce. Baví mě propojovat teorii s praxí.

Věřím, podobně jako Steve de Shazer, že „většina lidí má sílu, moudrost i zkušenost, aby ve svém životě změnu uskutečnila“.

Mgr. Radana Šatánková, DiS.
kombinované studium

1) Působím jako kulturní publicistka, lektorka, produkční kulturních událostí a literární redaktorka ve dvou nakladatelstvích. Jako produkční pracuji i ve spolku, který jsem spoluzakládala a v němž působím jako předsedkyně. Krasomil, z.s. věnuje pozornost široké veřejnosti, avšak nejvíc se zaměřuje na aktivity pro seniory a jejich uplatnění v oblasti umění (vč. realizace) prostřednictvím nových sociálních kontaktů. Naším cílem je podporovat mezigenerační dialog a pospolitost. Zavedli jsme také veršoterapeutickou dílnu. Působíme v Praze a ve Frýdku-Místku. Některé naše aktivity můžete sledovat na tomto [facebookovém](#) odkazu. Do rodného Frýdku-Místku se ráda často vracím, jsem hrdá na lašský původ, proto propaguji rodný kraj a jeho tradice. V Praze se nadále věnuji osobnostnímu rozvoji a vzdělávání.

2) Na ETF UK si doplňuji obzory pastorální teologie. Obor diakonika mi navíc přináší inspiraci, jak pěstovat pospolitost, jak o různorodá společenství pečovat. Vidím, kde a jak můžu - dle obdarování - lépe pomáhat. Učím se ptát nově, budovat a posilovat hodnotu partnerství.

Mgr. Petra Turtáková
absolventka

1) Pracuji na dva půlúvazky. V rámci jednoho vykonávám pozici "koordinátorky pro rovné příležitosti" na Úřadu městské části Praha 8. Běží zde projekt směřovaný dovnitř úřadu - tedy k zaměstnancům a zaměstnankyním a jeho cílem je podporovat rovné příležitosti na úřadě. Podařilo se nám tu za dobu trvání projektu kromě jiného např. zavést pružnou pracovní dobu nebo mentoring pro nově nastupující zaměstnance/kyně, rodiče vracející se z mateřské nebo rodičovské dovolené a osoby vracející se z dlouhodobé pracovní neschopnosti. V rámci druhého půlúvazku nyní vykonávám pozici "asistentky" v organizaci [Dobrá rodina](#), která se věnuje náhradní rodinné péči. Vedu kampaň na podporu náhradní rodinné péče a nalezení nových náhradních rodičů, spoluvytvírám nejrůznější osvětové materiály, věnuji se grafice, v týmu organizujeme kulaté stoly a další vzdělávací i nevzdělávací akce apod.

2) Studium Diakoniky mě ovlivnilo v mnoha směrech.

Příspělo tomu, že:

- dokážu kriticky nahlížet názory, postoje, hodnoty své i druhých lidí a díky tomu se mi dobře daří pracovat v kolektivu;
- dívám se světu kolem sebe a ráda se učím novým věcem;
- nestydím se ptát a ráda diskutuji;
- věřím v lidi a v jejich odolnost.

Studium z mého pohledu kladlo důraz na partnerství, pokoru a přijetí, což jsou pro mě možná nejdůležitější hodnoty, které si z něho odnáším.